

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی حکم عدم تعیین اجاره بها در عقد اجاره از منظر فقه امامیه و قوانین ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 11، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حمید ابهری - دانشگاه مازندران

بنیامین بابایی - دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

اجاره عقدی است معوض که باید مانند سایر عقود معوض در هنگام انعقاد عقد، عوض و معوض آن مشخص باشد. طبق قواعد عمومی قراردادها در صورتی که مورد تعهد طرفین مشخص نباشد، عقد باطل خواهد بود. با این وجود، در ماده ۳ قانون روابط موجر و مستاجر سال ۱۳۵۶ و ۱۳۶۲، عدم تعیین اجاره بها در عقد اجاره ای که به صورت شفاهی منعقد می شود منجر به بطلان عقد نخواهد شد و در صورت اختلاف طرفین، دادگاه میزان اجاره بها را مشخص می کند. حکم مذکور برخلاف قواعد عمومی قراردادها بوده و تعیین میزان اجاره بها توسط دادگاه باعث می شود تا اراده ی طرفین در عقد اجاره نادیده گرفته شود. در این مقاله، ابتدا به بررسی وضعیت عدم تعیین اجاره بها در فقه و سپس به بررسی موضوع در قوانین موضوعه ایران پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

موجر، مستاجر، اجاره بها، دادگاه، اجاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372753>

